A NUŻ, WIDELEC…

Tak właśnie zapisujemy: NUŻ – przez u zwykłe, bo to nie NÓŻ do krojenia, tylko dawny wykrzyknik, zachowany do dziś w zasadzie tylko w połączeniu A NUŻ…, np. A nuż mu się uda i jednak zda do następnej klasy? Słowniki notują powiedzenie w wersji z przecinkiem, który przypomina o żarcie językowym, jakim jest ten frazeologizm. Homonimiczność form NUŻ – NÓŻ stanowi podstawę owej zabawy słowem i nasuwa od razu uzupełnienie utartego połączenia A NUŻ o słowo WIDELEC – członka pary NÓŻ i WIDELEC.